

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu **R. D. N.**, so sídlom v N., IČO: X., **o schválenie konečnej správy o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu**, na odvolanie konkurzného veriteľa **S. K., a. s., C.**, IČO: X. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10. mája 2010, č. k. 6K/149/02-294, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10. mája 2010, č. k. 6 K /149/02-294 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 10. 05. 2010, č. k. 6K/149/02-294 schválil konečnú správu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správkyne zo dňa 09. 10. 2009 so zmenami tak, že príjmy konkurznej podstaty predstavujú sumu 328 351,44 Eur, odmena správkyne predstavuje sumu 43 162,05 Eur, pohľadávky proti podstate predstavujú sumu 284 678,93 Eur a na rozdelenie veriteľom zostáva suma 510,46 Eur.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 01. 10. 2002, č. k. 6K/149/02-7 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka R. D. N., so sídlom v N. a za správkyňu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. D. G., Š.. Správkyňa konkurznej podstaty dňa 14. 10. 2009 predložila súdu konečnú správu o speňažení majetku patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správkyne zo dňa 09. 10. 2009, ktorá bola od 21. 12. 2009 do 07. 01. 2010 vyvesená na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach s tým, že úpadca a veritelia boli upovedomení o možnosti podať proti nej námietky v lehote do 15 dní.

Proti konečnej správe podal v zákonnej lehote námietky konkurzný veriteľ S. K., a. s., B.. Namietal v nich výšku odmeny správkyne konkurznej podstaty a neprimerane vysoké výdavky konkurzného konania. Poukázal na to, že výsledkom činnosti správkyne konkurznej podstaty je spotrebovanie celého výťažku zo speňaženia a prevádzkovania majetku úpadcu, pričom on ako oddelený veriteľ nebol ani len čiastočne uspokojený z výťažku z predaja nehnuteľností, na ktoré mal zriadené záložné právo. Ďalej namietal nesprávnosť údajov uvedených v položke príjmov v konečnej správe a nesprávne vyčíslený súčet pohľadávok proti podstate. Z týchto dôvodov navrhol, aby súd predloženú konečnú správu neschválil.

Správkyňa konkurznej podstaty podala k námietkam dňa 08. 02. 2010 vyjadrenie, ktoré následne doplnila podaním doručeným súdu dňa 06. 05. 2010.

Krajský súd v Košiciach ako súd konkurzný prejednal konečnú správu podľa ust. § 29 ods. 4 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“) a dospel k záveru, že námietky veriteľa S. K., a. s., B., sú čiastočne opodstatnené. Poukázal na to, že na pojednávaní dňa 10. 05. 2010, na ktorom bola schválená konečná správa, zástupca veriteľa S. K., a. s., B. uviedol, že po doplnení konečnej správy správkyňou konkurznej podstaty netrvá na námietkach ohľadne nákladov uvedených v konečnej správe, avšak naďalej zotrval na námietke, týkajúcej sa výšky odmeny správkyne konkurznej podstaty tak, ako ju uviedol v námietkach.

Súd prvého stupňa mal z obsahu konkurzného spisu preukázané, že výška príjmov konkurznej podstaty predstavuje sumu 328 351,44 Eur a odmena správkyne konkurznej podstaty predstavuje sumu 43 162,05 Eur. Správkyňa konkurznej podstaty si vyčíslila odmenu za výkon svojej činnosti počas konkurzného konania v sume 43 656,-- Eur podľa vyhlášky č. 493/91 Zb., pričom za základ pre výpočet svojej odmeny určila sumu 285 502,93 Eur. V zmysle námietok veriteľa súd prepočítal odmenu správkyne konkurznej podstaty a dospel k záveru, že správkyňa nesprávne vypočítala odmenu, hoci vychádzala z toho istého základu ako veriteľ, t. j. zo sumy 285 502,93 Eur, a to z dôvodu, že zo strany správkyne došlo k sčítacej chybe. Súd sa preto stotožnil s námietkou veriteľa S. K., a. s., B. a odmenu správkyne konkurznej podstaty určil vo výške 43 162,05 Eur.

V odôvodnení rozhodnutia súd ďalej konštatoval, že správkyňa konkurznej podstaty v konečnej správe, v časti pohľadávky proti podstate, špecifikovala náklady na správu

a udržiavanie konkurznej podstaty podľa ust. § 31 ods. 6 ZKV. Zástupca veriteľa S. K., a. s., B., na pojednávaní dňa 10. 05. 2010 uviedol, že po vyjadrení sa správkyne k námietkam a vysvetlení spotrebovaného výťažku uznáva správkyňou vyplatené pohľadávky proti podstate. Správkyňa konkurznej podstaty vo vyjadrení k námietkam veriteľa zdôvodnila aj nezrovnalosti, týkajúce sa speňazenia tovaru v sume 705,11 Eur, vysporiadala sa aj s pohľadávkami proti podstate a stotožnila sa s námietkami veriteľa, že súčet pohľadávok bol vyšší o sumu 21,28 Eur s tým, že toto nesprávne vyčíslenie pohľadávok vzniklo z dôvodu sčítacej chyby. Po prepočte odmeny správkyne konkurznej podstaty, uvedenej v konečnej správe, následne došlo k navýšeniu sumy určenej na rozdelenie pre veriteľov vo výške 510,46 Eur.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa na pojednávaní dňa 10. 05. 2010 podľa ust. § 29 ods. 4 ZKV schválil konečnú správu s vyčíslením odmeny a výdavkov správkyne so zmenami tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

Proti uzneseniu, v časti výdavkov konkurzu - pohľadávok proti podstate, sa odvolal konkurzný veriteľ S. K., a. s., B.. Uviedol, že proti konečnej správe podal námietky z dôvodu nesprávne určenej odmeny správkyne, výdavkov konkurzu, ako aj istých nezrovnalostí konečnej správy. Súd prvého stupňa uznal námietky za čiastočne opodstatnené, keď v zmysle námietok určil odmenu správkyne konkurznej podstaty a upravil súčet pohľadávok proti podstate a ďalej určil, že na rozdelenie veriteľom po odstránení nezrovnalostí zostáva suma 510,46 Eur.

Čo sa týka námietok ohľadne spotrebovania celého výťažku zo speňazenia majetku úpadcu odvolateľ uviedol, že súd prvého stupňa do zápisnice zo dňa 10. 05. 2010 opačne zaprotokoloval vyjadrenie právneho zástupcu S. K., a. s., keď uviedol, že zástupca veriteľa netrvá na námietkach v tejto časti (výdavky) a námietku nezrovnalostí konečnej správy ponecháva na zváženie súdu, pričom vyjadrenie právneho zástupcu bolo presne opačné, čo je logické a vyplýva aj z vyjadrenia správkyne zo dňa 08. 02. 2010, keďže táto uznala opodstatnenosť námietky ohľadne sčítacej chyby pri pohľadávkach proti podstate a vysvetlila aj príjmy v sumách 914,16 Eur a 2 058,-- Eur. Z uvedeného preto logicky vyplýva, že právny zástupca S. K., a. s., ďalej netrval na námietke ohľadne nezrovnalostí konečnej správy (nebolo preto potrebné ponechávať niečo na posúdenie súdu), keďže správkyňa námietky v tejto časti akceptovala. Práve naopak, právny zástupca napriek vyjadreniu správkyne k výdavkom

konkurzu ponechal na zváženie súdu posúdenie námietok v tejto časti a následné rozhodnutie o nich, keďže S. K., a. s., je toho názoru, že ako oddelený veriteľ v predmetnom konkurze bola podstatne ukrátená na uspokojení práve v dôsledku spotrebovania celého výťažku zo založeného majetku úpadcu. Napriek tomu, že konkurz bol vyhlásený za existencie plnej prevádzky úpadcu, ktorý vykonával poľnohospodársku činnosť s existujúcim živým aj mŕtvym inventárom, má za to, že náklady konkurzného konania sa javia ako neprimerane vysoké a nevhodné vynaložené, keďže živý inventár bol odpredaný v priebehu troch mesiacov od vyhlásenia konkurzu a nehnuteľný majetok počas jedného roka od jeho vyhlásenia. Výsledkom činnosti správkyne je spotrebovanie celého výťažku zo speňaženia a prevádzkovania majetku úpadcu, vrátane finančných prostriedkov ku dňu vyhlásenia konkurzu a z tohto pohľadu bol konkurz pre veriteľov zbytočný, vrátane oddeleného veriteľa S. K., a. s., ktorá nie je ani čiastočne uspokojená z výťažku nehnuteľností, na ktoré mala zriadené záložné právo. Z uvedeného vyplýva, že správkyňa nepostupovala v súlade s ust. § 2 ods. 2 ZKV, podľa ktorého cieľom konkurzu je dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku. Pre objektívne zhodnotenie vzniknutých nákladov na prevádzkovanie družstva by správkyňa mala všetky náklady podrobnejšie štrukturalizovať z časového a druhového hľadiska.

Podľa názoru odvolateľa z dôvodu chybnjej protokolácie v zápisnici o schválení konečnej správy sa súd vôbec nevysporiadal s jeho námietkami, podanými proti konečnej správe ohľadne výdavkov konkurzu. Navrhol preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

K odvolaniu konkurzného veriteľa sa vyjadrila správkyňa konkurznej podstaty úpadcu. Uviedla, že predmetom pojednávania na súde bolo prejednanie konečnej správy vzhľadom na námietky konkurzného veriteľa, uvedené v písomnom podaní zo dňa 30. 12. 2009 a stanovisku správkyne k nim, ktorá v ňom v celom rozsahu zotrvala na opodstatnenosti vyčíslených nákladov. Na pojednávaní boli prejednané všetky body námietok, ktoré podal veriteľ proti konečnej správe. Námietky boli prejednané jednotlivo, pričom náklady a spotrebovaný výťažok boli konkretizované a špecifikované v zmysle jednotlivých nákladových položiek chronologicky s poukazom na predložené doklady, písomnosti, opatrenia a protokoly. Podané vysvetlenie s odôvodnením príčiny vzniku nákladov a spotrebovaného výťažku, ako aj predložené doklady, dosvedčujúce jednotlivé náklady a dôvod ich vzniku právny zástupca na pojednávaní nespochybnil, nenamietal, uznal ich

bez pripomienok a k jednotlivým položkám nežiadal o ich bližšiu špecifikáciu, resp. považoval ich za dostačujúce. Konkurzný spis obsahoval jednotlivé zmluvy, dohody, opatrenia a doklady, preukazujúce dôvody vzniku jednotlivých nákladov a ich vyplatenie, pričom tieto boli v konkurznom spise na pojednávaní dňa 10. 05. 2010 plne k dispozícii a veriteľovi nič nebránilo, aby v prípade nesúhlasu s tým-ktorým nákladom ho namietal alebo neuznal, resp. ten-ktorý doklad spochybnil, k čomu však nedošlo.

Ďalej uviedla, že z predložených dokladov a písomností bolo jednoznačne preukázané, že všetky náklady boli nevyhnutné a súviseli s prevádzkou, pričom počas celej doby prevádzky sa konalo hospodárne a veľmi zodpovedne. Trvala preto na opodstatnenosti vzniknutých nákladov. K námietke veriteľa v odvolaní, že náklady sa javia ako neprimerane vysoké a nehospodárne vynaložené vzhľadom k tej skutočnosti, že živý inventár bol odpredaný v priebehu troch mesiacov od vyhlásenia konkurzu a nehnuteľný majetok počas jedného roka od jeho vyhlásenia uviedla, že dokladmi nachádzajúcimi sa v konkurznom spise, s ktorými bol veriteľ oboznámený, bolo nespochybniteľne preukázané, že náklady boli vynaložené počas obdobia, keď ešte nebol odpredaný živý inventár, hnutel'ny a nehnuteľný majetok, pričom nimi bolo nespochybniteľne preukázané, že išlo výlučne o náklady, ktoré boli nevyhnutné a súviseli s existenciou živého inventára a jeho následným odpredajom. Všetky náklady boli a sú jednotlivo, položkovite a podrobne štrukturalizované aj z časového a druhového hľadiska tak, ako to žiadal veriteľ. Keďže však údajne neprimerane vysoké výdavky nie sú veriteľom bližšie konkretizované, nevie sa k nim vyjadriť. S poukazom na uvedené navrhla napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec v medziach dôvodov odvolania podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu konkurzného veriteľa nie je možné vyhovieť.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu R. D. N., so sídlom v N., schválil konečnú správu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správkyne konkurznej podstaty.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie uznesenia súdu prvého stupňa zo dňa 10. 05. 2010, v časti týkajúcej sa námietky, resp. výhrady konkurzného veriteľa S. K., a. s.,

k výdavkom konkurzu, s ktorou (podľa odvolateľa) sa súd prvého stupňa nevysporiadal s poukazom na chybnú protokoláciu v zápisnici o pojednávaní zo dňa 10. 05. 2010.

Z obsahu konkurzného spisu vyplýva, že správkyňa konkurznej podstaty predložila súdu dňa 14. 10. 2009 konečnú správu o speňažení majetku patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správkyne zo dňa 09. 10. 2009. Na pojednávaní, konanom dňa 10. 05. 2010, sa súd prvého stupňa zaoberal prejednaním námietok konkurzného veriteľa S. K., a. s., ktoré veriteľ podal proti konečnej správe a na ktorom následne aj za prítomnosti zástupcu tohto veriteľa súd schválil konečnú správu so zmenami, vyplývajúcimi z napadnutého uznesenia.

Zo zápisnice o pojednávaní dňa 10. 05. 2010 vyplýva, že zástupca veriteľa S. K., a. s., B., po doplnení správkyňou netrval na námietkach ohľadne spotrebovaných nákladov, pričom naďalej zotrval na námietke, týkajúcej sa určenia odmeny správkyne konkurznej podstaty. Na základe uvedeného súd prvého stupňa prepočítal odmenu správkyne konkurznej podstaty v súlade s námietkami veriteľa a po odstránení sčítacej chyby výšku odmeny upravil-znížil zo sumy 43 656,-- Eur na sumu 43 162,05 Eur. S touto námietkou veriteľa sa súd prvého stupňa zaoberal a dostatočne aj vysporiadal.

V odvolaní ďalej odvolateľ namieta, že súd prvého stupňa v zápisnici zo dňa 10. 05. 2010 opačne zaprotokoloval vyjadrenie jeho zástupcu, keď uviedol, že zástupca veriteľa netrvá na námietkach v časti výdavkov konkurzného konania, avšak zotrváva na svojich námietkach ohľadom odmeny správkyne konkurznej podstaty. Odvolací súd k tomuto uvádza, že v prípade, ak sa účastník po obdržaní zápisnice z pojednávania domnieval, že pri vyhotovení zápisnice došlo k chybám v texte zápisnice v tom smere, že obsah zaznamenatej výpovede účastníka nezodpovedal obsahu jeho výpovede na pojednávaní, tak účastník konania mal právo požiadať súd, ktorý ju vyhotovil, o opravu dotknutej časti zápisnice. Súd prvého stupňa v zápisnici zo dňa 10. 05. 2010 nevykonal žiadnu opravu v jej obsahu, pričom zo spisu ani nevyplýva, že by veriteľ S. K., a. s., o takúto opravu súd prvého stupňa požiadal. Pokiaľ by veriteľ o opravu zápisnice súd prvého stupňa bol požiadal, ten by sa jeho žiadosťou zaoberal a zaujal k nej svoj postoj, či už v pozitívnom alebo negatívnom zmysle. Údajne chybnú protokoláciu v zápisnici o pojednávaní súdu prvého stupňa veriteľ namieta až v odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa. Tento dôvod odvolateľa však nemožno považovať za postup súdu, ktorým by odvolateľovi bola odňatá

možnosť konať pred súdom a nemožno ho považovať ani za taký dôvod, ktorý by mal dopad na napadnutú výrokovú časť uznesenia súdu prvého stupňa o schválení konečnej správy s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správkyne konkurznej podstaty. V odvolaní odvolateľ nekonkretizoval, ktoré náklady, resp. výdavky vzniknuté počas konkurzného konania považoval za neprimerane vysoké a nehospodárne vynaložené. Súčasťou konkurzného spisu sú zmluvy, opatrenia konkurzného súdu, ako aj doklady preukazujúce dôvod vzniku jednotlivých nákladov a výšku ich vyplatenia. Tieto písomnosti, ako aj jednotlivé opatrenia Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Košice - okolie, protokoly a záznamy boli zástupcovi odvolateľa k dispozícii na pojednávaní súdu dňa 10. 05. 2010. Uvedené písomnosti a doklady ani v jednom prípade neboli zo strany zástupcu odvolateľa-veriteľa spochybnené, resp. namietané. Nepochybne tak, ako je povinnosťou správkyne konkurznej podstaty postupovať pri výkone funkcie s odbornou starostlivosťou, je tiež povinnosťou konkurzného súdu preveriť účtované výdavky. Keďže z odvolania konkurzného veriteľa nie je zrejmé, ktoré konkrétne náklady, resp. výdavky považuje za neprimerane vysoké a nehospodárne vynaložené a z akých konkrétnych dôvodov, odvolací súd tento všeobecne formulovaný, nekonkrétny a tiež nepodložený dôvod odvolania nepovažoval za právne relevantný odvolací dôvod, z ktorého by bolo možné vyvodiť pochybenie súdu prvého stupňa pri vydaní uznesenia, ktorým súd schválil konečnú správu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správkyne so zmenami tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého uznesenia.

Z ust. § 2 ods.2 ZKV (na ktorý poukazoval odvolateľ) vyplýva, že cieľom konkurzu (alebo vyrovnania) je dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku. Je síce pravdou, že v konkurznom konaní všeobecne platí zásada pomerného uspokojenia veriteľov, vyjadrená v zákone (§ 2 ods.2 ZKV), avšak táto zásada neplatí bez výhrad v každom jednotlivom prípade. Pomerné uspokojenie platí len v rámci jednotlivých tried, pokiaľ všetkých veriteľov nie je možné uspokojiť, a to či už u pohľadávok, ktoré je možné uspokojiť počas konkurzného konania alebo u pohľadávok, ktoré je možné uspokojiť na základe rozvrhového uznesenia. Teda, v konkurznom konaní môže nastať situácia, že sú uspokojení všetci veritelia v plnom rozsahu, resp. len niektorí z nich pomerne, resp. niektorí nie sú uspokojení vôbec. Vzhľadom na uvedené odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením odvolateľa, že v posudzovanom prípade bol konkurz pre veriteľov zbytočný, keďže účelom zákona o konkurze a vyrovnaní podľa ust. § 1 ods. 1 ZKV je usporiadanie majetkových pomerov dlžníka, ktorý je v úpadku.

S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 17. februára 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová